

Dette var det ene Spørgsmaal, som jeg har været nødt til at berøre. Det andet Spørgsmaal, som samtidig blev fremdraget i det andet høje Ting, var Spørgsmaalet om Kornindkøb i Sibirien. Derom har Indenrigsministeren udtalt noget, som ganske sikkert maa bero paa en Fejlhukning. Den højtærede Minister sagde, „at dette Forsøg blev gjort efter gentagne og indtrængende Opfordringer af en af det ærede Medlems allernærmeste Meningsfæller og Medarbejdere, nemlig Folketingsmanden for Københavns 6te Valgkreds. Han fremstillede det som ønskeligt, at dette Forsøg blev gjort, og derefter blev dette Forsøg ordnet gennem Det sibiriske Kompagnis Direktør, Hjerl-Hansen, hvis Indsigt og Dygtighed det ærede Medlem sikkert ikke vil underkende.“ Der husker som sagt den højtærede Minister fejl. Det Forslag, jeg stillede i den overordentlige Kommission, blev stillet i August Maaned 1914 og ikke i Foraaret 1915, og det gik ud paa, at man paa det Tidspunkt skulde sende en dygtig, betroet og befuldmægtiget Købmand til Petersborg for der i Forening med Gesandten at søge at opnaa Fritagelse for Kornudførselsforbudet og umiddelbart derefter opkøbe Kornet og udskibe det. Paa det Tidspunkt var nemlig Sortehavet aabent, og der var altsaa ingen Vanskeligheder af militær Art for at udføre Korn fra Rusland. Dette var mit Forslag. Det blev ikke fulgt, og jeg skal i og for sig ikke bebrejde den højtærede Minister, at han ikke paa det Tidspunkt mente, at der var nogen Grund til at følge Forslaget. Men jeg har ikke stillet Forslag om at købe Korn i Sibirien. Der laa Forholdene ganske anderledes. Her paa Foraaret, da den højtærede Minister frygtede for — det gjorde den overordentlige Kommission i øvrigt ogsaa —, at der skulde komme til at mangle Brødkorn her i Landet, indledede han, rimeligvis paa Forslag af et andet Medlem af Kommissionen, Forhandlinger med Sibirisk Kompagni, og en Dag blev jeg, som ikke havde mindste Anelse om disse Forhandlinger, indkaldt til Forhandling med Ministeren og Grosserer V. Lund. Ved denne fremlagde Ministeren Forslaget og udtalte, at han var tilbøjelig til at følge dette Forslag, som var fremsat af Grosserer V. Lund efter Forhandling med Sibirisk

Kompagni, og købe et Kvantum Korn i Sibirien. Jeg udtrykte megen Tvivl om, at det vilde lykkes at faa Kornet frem, idet det skulde føres paa Jernbane en lang Vej til Kotlas, derefter skibes ned ad Floden til Arkangelsk for saa at udskibes fra denne By. Jeg udtalte, at Spørgsmaalet vilde være, om man virkelig endnu kunde regne paa, at dette Korn kom frem. Heroverfor stod de Erklæringer, som var afgivne af Sibirisk Kompagni, der ikke tvivlede om, at det skulde lykkes. Grosserer V. Lund havde stor Tillid til Sagen, og Indenrigsministeren var tilbøjelig til at vove Forsøget. Mit Svar dertil var, at hvis der, som man maatte antage, var Haab om, at Kornet kom frem i Juni Maaned 1915, paa et Tidspunkt, da vi maaske manglede Rug her i Landet, var det maaske rigtigst at vove Forsøget selv med Fare for, at der senere skulde tabes paa det Korn. Det er altsaa det Raad, som jeg har givet den højtærede Minister, og det kunde derfor aldrig falde mig ind at bebrejde ham — og det har jeg heller aldrig gjort — at have købt dette Korn. Jeg vedkender mig, hvad jeg har sagt, men det har intet at gøre med det Forslag, som jeg stillede i August Maaned 1914 om at sende en Kornkøbmand til Rusland for der at købe Korn og udskibe det ad Sortehavet og gennem Dardanellerne til Danmark. Dette er de to Spørgsmaal, som jeg har bedt om Tilladelse til at fremdrage her, fordi de udtrykkeligt er blevet berørt i det andet høje Ting.

Jeg skal ikke yderligere gaa ind paa Spørgsmaalet om Forudseenhed; jeg vil hellere, da Tiden er fremrykket, omtale et enkelt Spørgsmaal vedrørende Lovforslaget. I § 4 er der en Bestemmelse, som er ny. Den er allerede omtalt af det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup), og jeg maa med Hensyn til dette Punkt slutte mig til det ærede Medlem og udtale min store Betænkelighed ved, at der tillægges Indenrigsministeren en Mynlighed, hvorved en Nabokommune kan tvinges ind i en Samvirken, som den ikke selv har ønsket.

Da Lovforslaget skal gøres til Genstand for Behandling i et Udvalg, skal jeg ikke paa nærværende Tidspunkt yderligere fordybe mig i det. Jeg kunde ønske, at